

**ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNİN KARŞI KARŞIYA BULUNDUĞU
TEHDİTLERDEN BİRİ: KOMÜNİZM VE AŞIRI SOL ÖRGÜTLERİN
FAALİYETLERİ, BUNA KARŞI ALINACAK TEDBİRLER VE GENÇLİĞE
DÜŞEN GÖREVLER**

Alaattin UCA*

Türkiye Cumhuriyeti anayasal bir devlettir. Anayasamıza göre: Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir, Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir, hiçbir kişi, zümre veya sınıf, milletin üzerinde değildir ve milletin egemenliğine hükmedemez.

Türkiye Devleti, ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütündür. Laik bir devlettir. Dili Türkçe'dir, bayrağı, beyaz ay yıldızlı al bayraktır. Milli marşı "İstiklal Marşı"dır. Başkenti Ankara'dır. Bu hususlar değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez.¹

Bu ifadelerle göre, Anayasamız toplumumuzun kapılarını, faşizm² ve komünizm gibi her çeşit kişi, zümre ve sınıf diktatörlüğünü amaç edinmiş akımlarla, teokratik³ ve devlet içinde devlet kurmaya çalışan bölgeci akımlara kapalı tutmaktadır.⁴

Anayasamız, Türk milleti'nin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve Demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak görevini de Devlete vermektedir.⁵

Anayasamıza göre, devletin bir görevi de İstiklal ve Cumhuriyetimizin emanet edildiği gençlerin müsbet ilim ışığında, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı, yetiştirme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri almaktır.⁶

Ancak gençlik bir ülkenin ümidi ve istikbalidir. Dolayısıyla gençlerin yetiştirilmesinden devletle birlikte millet ve her aile de sorumludur.⁷

Gençlik içerisinde, üniversite gençliğinin tabii ki ayrı bir önemi, ayrı bir yeri vardır. Çünkü bu gençler bilim ve teknolojiye gelişmeleri takip etmek, toplumun ihtiyaçlarına cevap verebilecek yüksek vasıflı bir eleman olarak kendilerini yetiştirmek, araştırma yapmak, bilgi ve teknoloji üretmek ve dünyada

* Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türk Tarihi Uzmanı.

¹ Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 1982, Madde : 1-6.

² Demokratik düzenin yerine aşırı bir ulusçuluk ve baskı düzeni kurmayı amaçlayan öğretisi.

³ Siyasi iktidarın din adamlarının elinde bulunduğu toplumsal, siyasi düzen.

⁴ İsmet Giritli, Kemalist Devrim ve İdeolojisi, İstanbul 1980, s.182.

⁵ Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 1982, Madde :5.

⁶ Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 1982, Madde :58.

⁷ Süleyman Demirel, Gençlik ve Eğitim, İstanbul,1987,s.81.

üretilen bilgi ve teknoloji ile birlikte bunları topluma yaymak, topluma sunmak ve topluma danışmanlık yapmak durumundadır.⁸

Böylesine önemli hedef ve görevlere talip olan üniversite gençliği aynı zamanda birtakım kişisel sorunlarla da mücadele etmek zorundadır.⁹ Bu yetmiyormuş gibi bir yandan da komünizm ve aşırı sol örgütlerin faaliyetlerine maruz kalmaktadır.

Komünizm, her şeyi kolektifleştirmek, yani ülkede özel hak, özel sermaye, mal, mülk hiçbir şey bırakmaksızın milleti tam bir proleterya¹⁰ esareti altına almaktır. Bu cereyana aşırı sol¹¹da denilmektedir. Komünizm, Karl Marks'ın ve Hegel'in doktrinlerinin Lenin tarafından tamamen ve çok sert bir şekilde değiştirilerek Rusya'da yapılan bir ihtilalle ortaya çıkmış ve bütün dünyanın başına bela olmuş bir rejimdir.¹² Komünizm, insan haklarını tanımayan, her şeyi devletin eline alıp, insanları çalıştırıp onların emeklerini emen karşılığında sadece kuru ekmek ayarında bir lokma veren, başındakileri mesut, milleti ise fakir ve sefil bırakan bir sistemdir.¹³

Karl Marks, sınıfları yani sermaye sahibi olan adına burjuva¹⁴denilen zümrelerle, emek karşılığı çalışan ve adına proleterya denilen işçi sınıfı arasında bir mücadele olduğunu iddia eder. Lenin ise bu mücadeleyi mutlaka komünistlerin kazanacağını kabul eder ve tedbirlerini ona göre alır.

Lenin komünizmi, yaşlılarla, uygunluk çağındaki kimselere fazla önem vermez ve bütün dünyada dikkatini çocuklar ve gençler üzerine çevirir, yani gençleri avlamak için her çareye baş vurur. Bu bakımdan gençlerin dini ve sosyal inançlarını yıkmak, kendilerine örnek aldıkları kimseleri küçültmek, gençleri, disiplinsiz ve inançsız yaptıktan sonra aile bağlarından ayırıp birer asi kitle haline getirmek, onları türlü zevklerle ve modalarla çalışma alanından almak, eğlence ve sefahata alıştırdıktan sonra para ile tatmin edip kandırmak yollarını dener.¹⁵

Komünizm bir memlekete girmeden önce, o ülkenin gençliğini parçalar. Bunun örneğini Lenin ve Stalin vermişlerdir: Lenin ve Stalin Rus üniversite gençliğinin arasına girmişler ve onların içinde ihtilaflar yaratarak parçalamışlardır. Sonunda bu gençlerden liderlik konumunda olanlarını çeşitli bahanelerle tevkif edip öldürmüşler, ardından on binlerce genci Sibiryaya sevk etmişler ve caniyane usullerle imha etmişlerdir.¹⁶

⁸ Sudi Bülbül, "Üniversite Eğitimi", (Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü ve Eğitim Bilimleri Fakültesi Ortak Yayınları No:2), Ankara, s.46.

⁹ Melike Güney, Üniversite Öğrencileri Arasında Depresyon ve Problem Alanlarının Akademik Başarı İle İlişkileri, Ankara 1985, s.8.

¹⁰ Çalışanların oluşturduğu sosyal topluluk.

¹¹ Politika alanında sol görüşün en ateşli ve yıkıcı kanadı.

¹² Faruk Güventürk, Komünizm ve Maskeler, İstanbul 1965,s.116.

¹³ Güventürk, Komünizm ve Maskeler, s.9.

¹⁴ Şehirlerde yaşayan, özel imtiyazlardan yararlanan şehirli, soylu.

¹⁵ Güventürk, Komünizm ve Maskeler, s.117.

¹⁶ Güventürk, Komünizm ve Maskeler, s.144.

Yalnızca Lenin ve Stalin değil, bütün komünist liderler komünizmi geliştirmek ve yaymak için okullara önem vermişler, özellikle üniversitelere sızma yollarını aramışlardır.¹⁷ Moskova'da 1921'de açılan Sun Yat-Sen Üniversitesi, Asya'nın muhtelif yerlerinden gelen gençlere komünizmi benimsetmeye çalışmış, birkaç yıl sonra da komünist liderler yetiştirmek için Lenin Üniversitesi açılmıştır.¹⁸ Ayrıca Çekoslovakya'da, Doğu Almanya'da, Polonya'da, Macaristan'da ve Güney Amerika'da aynı amaçlarla akademiler kurulmuştur.¹⁹ Diğer taraftan komünist blok'un normal üniversitelerinde okuyan milyonlarca öğrenciye de ilim ve tekniğin yanında komünist propaganda taktikleri öğretilmiştir.²⁰ Türkistan'da (Taşkent) yine Asyalı ve Afrikalı öğrenciler için bir üniversite açılmış, Gana'lı, Gine'li, Sudan'lı, Kamerun'lu binlerce öğrenci üç yıllık bir program çerçevesinde eğitilmişlerdir. Ders programları, örtülü propaganda teknikleri ve bir ülkeyi ele geçirmek için uygulanan çeşitli yöntemlerden oluşmuştur. Böylece Taşkent Üniversitesi, az gelişmiş ülkelerin çoğundaki komünist sempatanlarının²¹ eğitim merkezi haline gelmiştir. Komünist ülkelerdeki üniversitelerin büyük bölümünde bilim maskesi ardına gizlenilerek komünist militanlar²² yetiştirilmiştir. Bu okullardan her yıl birkaç bin "bilimsel (!) zehirleyici"nin çıktığı tahmin edilmektedir.²³

Dünyanın belli başlı komünist simalarının öğrenci oldukları sırada komünistliği kabul ettikleri görülmektedir. Mesela Çin Komünist Partisi'nin başkanı Mao Tse-Tung, Pekin Milli Üniversitesi'nde öğrenci iken yirmi bir yaşlarında komünizmi benimsemiştir. Servet sahibi bir Çinli aristokratın oğlu olan Başvekil Chou En-Lai, Paris'te bir üniversitede okuduğu sırada komünistliği kabul etmiştir. Yine zengin bir Çinlinin oğlu olan, Kızıl ordu başkomutanlığı yapmış Chu-Tek, Almanya'da bir askeri akademide okurken Chou En-Lai'nin etkisi ile komünist olmuştur.²⁴ Bu ifadeler, üniversite gençliğinin ihmal edilmemesi gerektiğini göstermektedir.

Bir insan komünist olarak doğmaz, sonradan komünist olur. Komünistler yüksek okul ve üniversite çevrelerini kendileri için devamlı bir kaynak olarak görmektedirler.²⁵ Dolayısıyla dünyanın her yerinde gençleri etkilemek için eğitim faaliyetlerine girişmişlerdir. Bu faaliyetleri genelde ya diplomatik misyonları ya da Dünya Demokratik gençlik Teşkilatı (WFDY) ve Uluslar arası Talebe Birliği (IUS)

¹⁷ Eugen Lyons, "Demokrasilerde Komünistlerin Gizli Ajanları Nasıl Çalışır?", Komünist Darbeleri ve Karşı Tedbirler, (Derleyen:Cevdet San), Ankara 1965, s.23.

¹⁸ Lyons, "Demokrasilerde Komünistlerin Gizli Ajanları Nasıl çalışır?", s.24.

¹⁹ Lyons, "Demokrasilerde Komünistlerin Gizli Ajanları Nasıl Çalışır?", s.25.

²⁰ Lyons, "Demokrasilerde Komünistlerin Gizli Ajanları Nasıl Çalışır?", s.25.

²¹ Üyesi olmadığı halde bir partinin, bir topluluğun görüşlerini benimseyen veya bir görüş, bir öğretiyi, bir akımı tutan kimse, duygudaş.

²² Bir düşüncenin, bir görüşün başarı kazanması için zor kullanarak, yasa dışı yollarla mücadele eden taraftar.

²³ Suzanne Labın, Komünist Propaganda Taktikleri, Ankara, 1972, s.73-74.

²⁴ Fred Schwarz, Komünistleri Ele veren Yalanlar, İstanbul, 1983, s.13.

²⁵ Schwarz, Komünistleri Ele veren Yalanlar, s.28.

gibi teşkilatlar vasıtası ile doğrudan fertlere yönelik olarak sürdürmüşler, burs ve okuma imkanı sağladıkları insanlardan karşılığında komünist olmalarını istemişlerdir.²⁶ Ayrıca eğitimi , burjuva ve proleterya olarak adlandırdıkları iki sınıf arasında var olduğuna inandıkları mücadelenin silahlarından biri olarak görmüşlerdir.²⁷

İşte bu silahı kullanarak Türkiye’de de ideolojilerini yaymak istemişlerdir. Zaten Türkiye, Atatürk’ün liderliğinde yaptığı Kurtuluş Savaşı’ndan sonra siyasi ve ekonomik bağımsızlığını kazanıp güçlü bir ülke olmaya başladığından itibaren ideolojik saldırılar başlamıştır. İçten kaynaklanan gerici ve bölücü ayaklanmalar ve dıştan kaynaklanan komünizm gibi ideolojilerin saldırıları buna örnek gösterilebilir. Bütün bu yıkıcı unsurların amacı, Türkiye Cumhuriyeti’nin özgür, laik, demokratik düzenini ve devleti yıkmak, parçalamak ve bu yolla kendi inanç ve görüşlerine göre bir yönetim kurulmasını sağlamak olmuştur. Bu amaçla vatanına, bayrağına, istiklal marşı’na geleneklerine, atalarına, tarihine ve devletine saygı, karşılıklı hoşgörü, Atatürk ve O’nun ilke ve inkılaplarına bağlılık gibi değerler öncelikle gençlik arasında yozlaştırılarak, Devletimiz yıkılmaya, Ülkemiz parçalanmaya, komünizm yerleştirilmeye çalışılmıştır.²⁸ Bu amaçla çeşitli örgütler ve alt teşekkülleri kurulmuştur ki bunlardan aşırı sol kökenli olanların bazıları şunlardır:

- Türkiye Komünist Partisi (TKP)
- Türkiye Komünist Partisi /Birlik (TKP/B)
- Türkiye Komünist Partisi İşçinin Sesi Grubu
- Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO)
- Türkiye Devrimci Komünist Partisi (TDKP)
- Türkiye Komünist Emek Partisi (TKEP)
- Türkiye Devriminin Yolu
- Türkiye İhtilalci Komünistler Birliği (TİKB)
- Işık
- Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi (THKP/C)
- Acilciler
- Halkın Devrimci Öncüleri (HDÖ)
- Devrimci Savaş (Dev-Savaş)
- Eylem Birliği
- Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği (MLSPB)
- THKP/C Savaşçıları (Sempatizanlar)
- Cephe Yolu
- THKP/C Yolunda Devrimci Sempatizanlar Birliği Çayan Sempatizanları
- Kurtuluş (KSD)
- Marksist-Leninist Devrimci Halkın Yolu (THKP/C M-L)

²⁶ Mehmet Arif Demirer, Komünizm ve Afrika , Ankara 1966, s.44-54.

²⁷ Fred Schwarz, Komünistlerin Söylediklerine İnanılabilir mi?, Ankara 1962, s.5.

²⁸ Türkiye’deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri ile Önlenmesi, Başbakanlık Basımevi, Ankara, 1982, s.100-101.

- Devrimci Yol (DEV_YOL)
- Devrimci Sol (DEV_SOL)
- Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist (TKP/M-L)
- Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP)
- Kürdistan İşçi Partisi (PKK)
- Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları (KUK)
- Kürdistan Devriminin Kızıl Peşmergeleri (PSŞK)
- Kürdistan Kızıl Partizanlar Örgütü (KPSK)
- Ala Rızgari
- Özgürlük Yolu
- Devrimci Demokratik Kültür Dernekleri²⁹

Bu örgütlerin üniversite öğrencilerine yönelik faaliyetleri olmuştur. Bir çok üniversite öğrencisi maalesef bu örgütlere katılmış, bazı üniversite öğrencileri eylemlerde dahi kullanılmıştır. Bu örgütlerin ilki olan Türkiye Komünist Partisi'nin 1927 yılında yapılan tutuklamalarda ele geçirilen gizli faaliyet programında gençlere yönelik şu ifadeler yer almaktadır:³⁰

"...39.Madde: Türkiye Komünist Partisi amele (işçi , emekçi), köylü ve münevver gençlik arasında ve umumiyetle yoksul sınıflara mensup tekmil (bütün)gençler arasında hususi bir itina ile ve azimle faaliyette bulunur, amele gençliğini komünistce yetiştirmek için bilhassa dikkat eder ve Türkiye Komünist Gençler Federasyonunu bilfiil sevk ve idare etmek sureti ile kuvvetlendirmeye ve inkişaf ettirmeğe çalışır. Böylece komünist-leninist fikriyatı, emekçi gençlik üzerindeki nüfuz ve tesirlerini derinleştirerek amele hareketlerine yeni, taze, inkılapçı mücahitler hazırlar.

40.Madde: Türkiye Komünist Partisi'nin direktifi ve rehberliği altında yürüyen Türkiye Komünist Gençler Birliği, partinin şiarlarını (özelliklerini) yaymak ve proleteryanın inkılapçı hareketlerine iltihak etmeleri muhtemel yerlerde gençliğin yüreğinde emperyalizme ve sermayedarlık istismarına karşı sönmez bir kin köklendirmek hedefleri etrafında fasılasız, yılmaz bir mücadele devam ettirir.

41. Madde: Türkiye Komünist Partisi , ordu ve donanmada sistemli bir komünist propagandası yapar ve Genç Komünistler Birliği'nin asker ve gençlik arasındaki faaliyetlerini sevk ve idare eder."³¹

İşte gençler üzerinde bu tür faaliyetlerde bulunan zararlı ideolojilerle en ciddi mücadele Atatürk'ün sağlığında yapılmıştır. Atatürk, aşırı sağ ve aşırı sol doktrinler sistemlere katılmamış kendi düşüncesi doğrultusunda Türkiye

²⁹ Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri ile Önlenmesi, s.49-58.

³⁰ Mahmut İhsan Özgen , TKP ve Organize Gençlik Hareketleri , İstanbul 1982, s.80.

³¹ Bu programda TKP'nin toplumun her kesimine yönelik faaliyetleri yer almaktadır. Konumuz gençlik olduğu için bu kadarna yer veriyoruz.

Cumhuriyeti'ni kurmuştur. Son nefesine kadar da cumhuriyetin temellerini sağlamlaştırmış, aşırı akımlara asla hoşgörülü davranmamıştır.³²

Türkiye Cumhuriyeti Atatürk İlkeleri ve müsbet ilime dayanan , sosyal konularını en güzel şekilde halletmiş ve kurallara bağlamış bir devlettir. Bu devletin kurucusu Atatürk ile komünistlerin , aşırı solcuların bağdaşması mümkün değildir. Çünkü:

Atatürk , milliyetçidir. Komünistler ise bunu inkar eder.

Atatürk , hiçbir zümre ve sınıf tahakkümünü kabul etmez. Komünistler ise proleterya sınıfına dayanır.

Atatürk , özel sermayeyi , özel serveti ve çalışmayı kabul ve teşvik eder. Komünistler böyle şey tanımazlar.

Atatürk , mülkiyet hakkına daima hürmetkar olmuştur. Komünistler ise bunu kökten kaldırmıştır.

Atatürk , aile hukukuna, aile faziletine inanmıştır. Komünistler aile ocaklarını yıkmış, ferdi namus ve iffetle alakadar olmamış ve insana layık olduğu değeri vermemiştir.

Atatürk , laikliği benimseyerek, dini taassuptan kurtarmış ve ona hürmetkar olmuştur. Komünistler ise bütün dini müesseseleri yıkmışlardır.

Atatürk , demokrasiyi getirmiş ve kan dökmemiştir. Komünistler ise milyonlarca insanın kanlı cesetlerine dayanan bir diktatörlük kurmuştur.

Atatürk , Türk Milleti'nin ve bütün dünya milletlerinin hürriyetlerine saygı göstermiştir. Komünistler ise dünya milletlerinin hürriyetleri için tehdit oluşturmuştur.

Atatürk , gençliğe en büyük önemi vermiş ve bütün inkılapları gençliğe emanet etmiştir. Komünistler ise gençliği parçalamış ve gençlere hiçbir hayat hakkı tanımamıştır.

Atatürk , silahlı kuvvetleri siyasetten çekmiş, komünistler ise siyasi komiserler sokarak silahlı kuvvetleri partinin uşağı haline getirmiştir.

Atatürk , "Yurtta sulh, cihanda sulh"diyerek harbi önlemek istemiş ,komünistler ise her yerde harp tohumlarını saçmayı amaç edinmiştir.

Atatürk , fikir hürriyetini, basın yayın hürriyetini, seyahat hürriyetini tanımış ve bunlara önem vermiş olmasına rağmen, komünistler bu hususlara değer vermemiştir.

Atatürk , hür fikirli insanlar yetiştirmeyi, komünistler ise birbirini imha ederek fikirsiz , idraksiz köleler yaratmayı hedef almıştır.

Atatürk , milletin refahını, saadetini gaye edinmiş, komünistler ise sadece komünist partisinin saadet ve refahını düşünmüştür.

Atatürk , ahde vefa, sadakat, doğruluk, dürüstlük ve insanlığı hedef almıştır. Komünistler ise yalan, riya, sadakatsizlik ve egoizmi hedef almıştır.

³² Osman Güvenir, "Türkiye'de Terör ve Güvenlik Kuvvetlerinin Durumu", Türkiye'de Terör, Mayıs, 1980, Gazeteciler Cemiyeti Yayınları: 13, s. 84.

Atatürk, adaleti, eşitliği, çalışma ve kazanma hürriyetini getirmiş, komünistler ise adaletsizliğin, eşitsizliğin, cinayetlerin ve zulümlerin kaynağı olmuştur.³³

Atatürk'ün ölümünden sonra, Türkiye Komünist Partisi, Sovyetler Birliği'nden aldığı emirler doğrultusunda aydın zümreye yönelik çalışmalarını yoğunlaştırmıştır. Özellikle üniversite öğrencileri arasında planlı propaganda çalışmaları başlatmıştır. İstanbul Üniversitesi öğrencileri üzerinde etkili olmak amacıyla "İleri Gençlik Birliği Teşkilatı" kurulmuştur.³⁴

Üniversite gençliğinin ilerde toplum üzerinde daha etkili olacağı düşüncesiyle Türkiye Komünist Partisi'nin faaliyet sahası 1946-1950 yıllarında yoğun olarak yüksek öğrenim gençliği olmuştur. "İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği", "Türkiye Gençler Derneği" kurulmuştur. Bu dernekler gizli olarak faaliyet gösteren Türkiye Komünist Partisi'nin gençlik teşkilatları olarak çalışmış ve gençliği yönlendirmiştir.³⁵

Komünizmi Türkiye'de yaymak ve yerleştirmek çabası gösteren ve hemen hepsi Moskova'da yetiştirilmiş kişilerden birinin, 1946 yılında Örfi İdare Mahkemesi'nde³⁶okunan raporundaki ifadeler gençliğin nasıl yönlendirildiğine örnektir : "... *Bilhassa üniversite muhitinde hiçbir zaman hareketimize nasip olmayan güşayış (açılma, açıklık, açılış) ve süratli bir serpilme kaydedilmiş, üç ay gibi kısa bir zaman içinde yüz ellisi teşkilatlı gruplara mensup olmak üzere beş yüz kadar genci şiarlarımız etrafında harekete geçirmek imkanı elde edilmiştir. Bunlar Eminönü Halk Evi'nde faşist profesör İsmail Hakkı Baltacı'nın verdiği bir konferansı itirazlar ve makus (ters, olumsuz) tezahürlerle (gösterilerle) ihlal ve dağılmaya mecbur etmek suretiyle ilk muvaffakiyetlerinden birini elde etmişlerdir. Yine bu yeni talimatın tesiri ile on beş kadar vilayeteki şubelerimiz veya sempatizan gruplarımız ile kesilmiş olan rabitamız (bağlantı) da son iki ay içinde kısmen tekrar te'sis edilmişse de arada üniversite ve diğer yüksek mektep ve kolejlerdeki anti-faşist cephe mensuplarının hareketliliği, polis takibatını üzerine çekmiş ve Oktabr (Ekim) ayı içinde üniversite binası adeta polis hafiyeleri tarafından muhasaraya alınarak şüpheli sayılan bir çok gençler ve bu meyanda teşkilatlı kadromuza dahil bazı kıymetli mücahitler (50 kişiden fazla) sorguya çekilmiş ve tevkif olunmuştur. Bunların yakında İstanbul Örfi İdare Mahkemesi'nde muhakemeleri olacaktır...*"³⁷

Bu raporda belirtilen ve benzer faaliyetlerle 27 Mayıs 1960 öncesinde üniversite gençliği kitle hareketleri için hazır hale getirilmiştir.³⁸ 28-29 Nisan 1960 gençlik hareketlerinde ve 1965-1971 döneminde Atatürk'ün ağzından asılsız "Bursa

³³ Güventürk, Komünizm ve Maskeler, s. 71-72.

³⁴ Özgen, TKP ve Organize Gençlik Hareketleri, s.103.

³⁵ Özgen, TKP ve Organize Gençlik Hareketleri, s. 118.

³⁶ Sıkı Yönetim Mahkemesi

³⁷ Fethi Tevetoğlu, Türkiye'de Sosyalist ve komünist Faaliyetler, Ankara, 1967, s.466, 503,507-508.

³⁸ Özgen, TKP ve Organize Gençlik Hareketleri, s.118.

Nutku” ortaya atılarak , Atatürk’ün adı istismar edilerek gençliğin eylem yapması, ortalığı karıştırması, kırıp dökmesi telkin edilmiş devlet otoritesini sağlayan polis ve adliyenin görev yapamaz duruma getirilmesi planlanmış, polis ve adliye ile halk karşı karşıya getirilmek istenmiştir.³⁹

Türkiye Komünist Partisi propaganda çalışmalarında en önemli gençlik grubu olan üniversite gençliğini seçmiş, onları Marksist-Leninist ideolojik maksatlarla kullanarak, üniversite gençliğinin heyecanından, enerji potansiyelinden ve hatta sosyal-psikolojik yalnızlığından yararlanarak gençleri zorla protesto gösterilerine, yürüyüşlere, boykotlara sürüklemiştir.⁴⁰

Bu dönem Marksist-Leninist ideolojinin gençliği hedef seçtiği dönem olmuştur. Önceleri masum öğrenci istekleri şeklinde beliren hareketler durmamış, giderek, siyasi bir mahiyet kazanmıştır. Aşırı sol örgütler öğrenci derneklerine sızmış, kontrolü ele geçirmiş, gayesine ulaşmak için de bölücülük ve mezhepçilik yapmaya başlamıştır.⁴¹

Eğitimde fırsat eşitliği, her Türk gencine yüksek öğretim kapılarının açılması , daha iyi bir öğretim, yeterince kitap, laboratuvar, ders araç gereçleri, burs ve kredi sorunu, öğrencilerin mediko-sosyal ihtiyaçları karşılanmalıdır gibi sloganlarla başlayan hareketler bir süre sonra, kapitalist düzen, mutlu azınlık, emeğin sömürsü, Marks, Lenin, Hoşimin, Mao gibi sloganlarla ideolojik bir zemine kaydırılmıştır. Gençler kamplara bölünmüş, binalar, ders araç ve gereçleri tahrip edilmiş milli servet mahvedilmiştir.⁴²

1980 öncesi ülkemizde üniversiteler terörün merkezi haline getirilmek istenmiştir. Üniversite öğrencilerinin her fakülte ve yüksek okulda örgütlenme çalışmaları zamanla federasyon şekline dönüştürülmüş ve bu federasyona kırsal bölgelerde kurulan derneklerin de katılması sağlanmıştır. Boykot ve işgal hareketlerinin üniversitelerde öğretimi imkansız hale getirmesi ile öğrenciler arasındaki gruplaşmalar çoğalmış, gruplar çoğaldıkça liderler de çoğalmış, gruplar arasında kıyasıya bir mücadele ortamı doğmuş ve neticede öğrenciler birbirlerine karşı ölümlerle sonuçlanan acımasız eylemlere başlamıştır.⁴³

Üniversitelerin sağlam bir aydın kitle yetiştirme gücünde olmaması Türkiye’yi çok hassas bir duruma düşürmüş ve gençliği zararlı ideolojilere karşı daha dayanıksız bir hale getirmiştir.⁴⁴

Yıkıcı ve bölücü faaliyetleri planlayanlar , devletin gelecekteki güvencesi olan gençliği etkilemenin önemini değerlendirerek eğitim kurumlarını ve buradaki gençleri hedef almış, buralarda örgütlenmeye başlamışlardır. Gerek eğitim sistemindeki çarpıklık ve gerekse yıkıcı unsurların bu çalışmalarının etkisi ile

³⁹ Özgen, TKP ve Organize Gençlik Hareketleri, s.121.

⁴⁰ Özgen, TKP ve Organize Gençlik Hareketleri, s.128.

⁴¹ Ercüment Kuran, “Dünyada ve Türkiye’de Üniversite”, Üniversitelerimiz ve Gerçek, (Ünay İlimi Araştırma Enstitüsü Yayınları), s.15.

⁴² Müjgan Dericioğlu, “Eğitim Açısından Yüksek ve Orta Öğretimde Terör ve Çözüm Önerileri, “ Türkiye’de Terör, Mayıs, 1980, Gazeteciler Cemiyeti Yayınları :13, s. 98-99.

⁴³ Güvenir, “Türkiye’de Terör ve Güvenlik Kuvvetlerinin Durumu “, s.92-93.

⁴⁴ Osman Turan, Türkiye’de Komünizmin Kaynakları, Ankara, 1964, s.4.

eğitim, Atatürk ilkelerinden uzaklaşmış ve bu duruma seyirci kalmıştır. Bazı yüksek okulların bahçelerinde veya üniversite kampüslerinde özel kamplar kurulmuş, atış eğitimleri yapılmış, militan yetiştirilmiştir. Bazı okullarda ise Türk Bayrağı'nın çekilmesi, İstiklal Marşı'nın söylenmesi problem olmuştur.⁴⁵

Bu dönemde üniversitelerin sahip olduğu imkanlar ideolojik çıkarlar uğruna, Türk Devleti'nin aleyhine kullanılmıştır. Devlete karşı sürdürülen bütün komünist eylemler üniversitelerde yürütülmüştür.⁴⁶ Atatürk'ün kurduğu nizama "yıkılışı düzen" ilan eden silahlı örgütler ve bunların militanları ülkede pek çok değer hükümlü altüst etmeye çalışmışlar ve Cumhuriyet tarihimizde görülmedik vahşet ve dehşet olaylarına sebep olmuşlardır.⁴⁷

Ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olan yurdumuzda "Türk Halkı" yerine, "Türk halkları" deyimini gündeme getirilerek Atatürk Türkiye'sinde, Atatürk ilkelerine karşı gelinmiştir.⁴⁸ Çünkü , Atatürk'ün halkçılık anlayışında hiçbir sınıf, zümre veya şahıs topluma egemen olamaz. Egemenlik halkın tümüne ait bir husustur. Türk toplumunda sınıflaşma yoktur. Meslek ve çalışma gurupları vardır. İşçisi, memuru, tüccarı, askeri ve diğer meslek guruplarıyla Türk toplumu bir eşitlik dengesi içindedir.⁴⁹

Türk halkı birdir, bütündür. Onu çeşitli yakıştırmalarla, ayrıcalıklarla bölmeye kimsenin hakkı yoktur. Milletın ve vatanın düşmanları Türkiye halkları yakıştırmaya ve uydurmasıyla bu bütünlüğü bozamayacaklardır. Atatürk'e göre halk, devletin insan unsurunu meydana getiren sınıfsız ve imtiyazsız bir topluluktur. Oysa komünizm, sınıf bilincine, sınıf çıkarlarına önem verir; sınıflar arası çatışmayı öngörür. Amaç, işçi sınıfını toplumun her kesiminde egemen kılmaktır. Aşırı sol örgütlerin bu yöndeki faaliyetleri Atatürk'ün 'Halkçılık' ilkesine aykırıdır.⁵⁰

Rusya'nın ve İngiltere'nin parçalama taktikleriyle parçalanıp yutulan Türk İmparatorluğu'nun yerine bir ölüm-kalım savaşından sonra kurulan Türkiye Cumhuriyeti de komünist ve emperyalist güçlerin hedefi olmuş, bunlar Kürt, Laz, Çerkez, Oğuz Türkleri gibi ayrımlarla Anadolu Türkünü de parçalamak istemişlerdir.⁵¹

Değil aynı milletin çeşitli boylarından olmak, yetmiş iki milletten meydana geldiği halde Amerikalı göğsünü gererek 'Ben Amerikalıyım!' diyor ve tabii olmayan millet bütünlüğünü korumaya çalışıyor.⁵² Onlar, Amerikan

⁴⁵ Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri İle Önlenmesi, Başbakanlık Basımevi, Ankara 1982, s.100-101.

⁴⁶ Turan Güven, "Üniversite Kanunları Açısından Üniversite Meselesi", (Üniversitemiz ve Gerçek), s.41.

⁴⁷ Süleyman Demirel, "Başbakan Süleyman Demirel'in Mesajı", Türkiye'de Terör, Mayıs, 1980, Gazeteciler Cemiyeti Yayınları :13, s.22.

⁴⁸ Dericioğlu, "Eğitim Açısından Yüksek ve Orta Öğretimde Terör...", s. 99.

⁴⁹ Terör ve Terörle Mücadele Durum Değerlendirmesi, Başbakanlık Basımevi, Ankara 1983, s.29.

⁵⁰ Terör ve Terörle Mücadele Durum Değerlendirmesi, s.31.

⁵¹ Ahmet Selçuk Emre, Komünizm Nedir Ne Değildir, İstanbul 1979, s.174.

⁵² Emre, Komünizm Nedir Ne Değildir, s.175.

halklarından bahsetmezken biz neden Türk halkları sözünü ağızımıza alalım? Kaldı ki Türkiye’de halklar değil, halk vardır, o da Türk halkıdır. Bu tür ayrımları yapanların asıl hedefi Marksist-Leninist ideolojidir.

Türk halkını bölmek-parçalamak amacıyla kurulan ve 1984 yılından itibaren terör eylemlerine başlayan PKK da Marksist-Leninist ideolojiyi amaç edinmiş ve bazı gençler de Marksist-Leninist devlet kurma idealiyle örgüte girmiştir. Bütün aşırı sol örgütlerin hedefleri, ülkemizde demokrasi yerine totaliter⁵³ bir rejimin yerleşmesini sağlamaktır. Ancak bunun hiç kimseye faydası yoktur. Bugün SSCB’nin dağılmasından sonra ortaya çıkan ülkeler bile demokratikleşme yönünde gayret sarfederken ülkemizde oluşacak Marksist-Leninist, totaliter bir devlet demokrasi aleyhine bir dönüşüm sağlamış olacaktır.⁵⁴ Kaldı ki, komünizm bitmiştir, komünizmi demokratik cumhuriyet arzusu bitirmiştir. Komünist ülkelerin demokratik rejimlere yönelmesi kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu. Eğer Marksizm-Leninizm iyi bir sistem olsaydı bütün gelişmiş ülkeler onu seçerlerdi. Demokratik sistemlerin Marksizm-Leninizm’den çok daha iyi olduğunu Marksist-Leninist liderler herkesten daha iyi biliyorlar fakat, liderlik ve ekonomik çıkarlarını düşündüklerinden dolayı bunu gizliyorlar. Marksist-Leninist rejimlerde halk devletin esiridir. Sadece esaret konusunda eşitlik vardır. Devlet ise işçinin değil, bir avuç diktatörün elindedir.

Oysa ülkemizin yönetim biçimi demokrasidir. Hem de özgürlükçü, çoğulcu demokrasidir. Yönetim çoğunluğa dayanır fakat, muhalefetin de söz hakkı vardır.⁵⁵ Demokrasilerde hürriyet en değerli kavramdır. Atatürk: “Hürriyet ve istiklal benim karakterimdir; hürriyet olmayan yerde ölüm ve izmihlal vardır” der, “Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdani hür nesiller ister” der.⁵⁶ Ancak, hem Marksizm-Leninizm gibi aşırı sol, hem de nasyonal-sosyalizm, faşizm ve teokrasi gibi aşırı sağ ideolojiler, hür fikre, hür vicdana aykırı ön yargılara, doğmalara dayanan ideolojilerdir.⁵⁷ Bu ideolojiler karşısında Atatürkçülük maalesef ne dünyaya ne de Türkiye’ye yeterince tanıtılamamıştır. Bir aksiyon sistemi olarak, bir ideoloji olarak düşünülmemiştir. Durum böyle olunca bir çok kişi “Ben Atatürkçüyüm, Atatürk’ü de çok seviyorum ama bana bir ideoloji de lazım” demiştir ve ülkemizde bir ideoloji boşluğu doğmuştur. Bu boşluk Türkiye Cumhuriyeti’ne hasım bir takım ideolojiler tarafından doldurulmuştur. Yapılan araştırmalar Türk toplumunda, Türk aydınları arasında ve özellikle üniversite gençliğinde ideolojilere karşı bir özlem olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla gençlerimize Atatürkçülüğün bir çağdaşlaşma ideolojisi olduğu, Atatürkçülüğün milli egemenliğe dayandığı için demokratik; akla

⁵³ Demokratik hak ve özgürlüklerin baskı altında tutulduğu, bütün yetkilerin bir elde veya küçük bir yönetici gurubunun elinde toplandığı demokratik olmayan devlet düzeni.

⁵⁴ PKK’nın Gerçek Yüzü, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Diyarbakır 1994, s.20.

⁵⁵ İsmet Giritli, “Atatürkçülük, Milli Egemenlik ve Gençlik”, Atatürk, Milli Egemenlik ve Gençlik Paneli, İstanbul 1985, s.24.

⁵⁶ Giritli, Atatürk-Milli Egemenlik ve Gençlik Paneli, s.25.

⁵⁷ Giritli, Atatürk -Milli Egemenlik ve Gençlik Paneli, s.26.

ve bilime dayandığı için sınıf esasının, ırk esasını kişilerin yanılmazlığı gibi doğmaları reddettiği için de pragmatik bir ideoloji olduğu anlatılmalıdır.⁵⁸

Gençlerimizi ideolojik tehditlerden korumak için, üniversitelerimiz tam kapasite ile çalışmalı, gençler sokaklardan ve zararlı faaliyetlerden uzak tutulmalıdır. Üniversite öğrencilerine Atatürk ilkeleri sapmalardan uzak, doğru bir şekilde kavratılmalı, Türk ulusunun bölünmez bir bütün olduğunu zihinlere yerleştirmelidir.⁵⁹ Eğitim bir bütün olarak ele alınmalı, ekonomik ve toplumsal gelişmenin gereklerine göre yeniden düzenlenmelidir. Gençlere demokratik düzenin temel ilkeleri ve kurumları, vatandaşlık hak ve görevleri, demokrasi felsefesi öğretilmelidir. Gençler parlak nutuklardan ve sloganlardan yani demogojiden etkilenmeyecek, değişik görüşte olmayı olağan sayıp hoşgörü ile karşılayacak, bilimi rehber edinecek şekilde yetiştirilmelidir.⁶⁰

Gençlerin tecrübesizliği, akıl ve mantıktan ziyade hislerine önem vermesi, hislerin etkisinde kalması bir dezavantajdır. Ayrıca gençlik arama, öğrenme ve şekillenme dönemidir. İdeolojilerin propaganda hedefi olması da bu yüzdendir.⁶¹ Bu propagandaları etkisiz hale getirmenin yolu demokrasinin gelişmesidir. Demokrasinin geliştiği ülkelerde ideolojiler fazla zarar veremezler. Gençlerimize demokrasinin gereği olan temel hak ve hürriyetler , kamu yararının korunması gibi hususlar öğretilmelidir. Öğrenmeden bir şey ile mücadele etmek mümkün değildir gerçeğinden hareketle gençlerimiz totaliter rejimlerin ne olduğunu da öğrenmelidir. Ayrıca Atatürk'ün ifadesiyle gençlerimize, milletine, Türkiye Cumhuriyetine, TBMM'ne, milli adet ve anelerine düşman olanlarla mücadele etme azim ve kararlılığı da kazandırılmalıdır.⁶²

Üniversite gençlerinin ideolojik saplantılara girmemeleri, örgüt militanlarının ağına düşmemeleri için istismar edilmesi mümkün unsurlar ortadan kaldırılmalı, sağlık, beslenme, barınma sorunları çözümlenmeli, psikolojik danışma ve rehberlik hizmeti verilmeli, sosyal ihtiyaçlar karşılanmalı, kültürel ve sportif faaliyetlere de önem verilmelidir.

Komünizmin temel amaçlarından biri propagandadır. Bu aracı kullandıkları yerlerden biri de üniversitelerdir.⁶³ Üniversite çevrelerinin fikirleri işlemek ve geliştirmek yönünden önemli bir yeri vardır. Bu nedenle açık faaliyet gösteren komünist örgütlerden yer altı hücrelerine kadar kıskırtıcıları, ajanları, iftiracıları, safsatacılarını ve uydu örgütleri içine alan bütün propaganda araçları söz konusu çevrelerde faaliyet gösterirler.⁶⁴ Bu tür faaliyetlere karşı uyanık olunmalıdır.

⁵⁸ Giritli, Atatürk-Millî Egemenlik ve Gençlik Paneli, s.66/67.

⁵⁹ Dericioğlu, "Eğitim Açısından Yüksek ve Ortaöğretimde Terör...", s.111-112.

⁶⁰ Özer Ozankaya, "Terörün Toplumsal Etkenleri ve Çözüm Yolları", Türkiye'de Terör, Mayıs 1980, Gazeteciler Cemiyeti Yay.:13, s.176-177.

⁶¹ Süleyman Arslan, "Siyasi Rejimler Karşısında Gençlik", Türk Toplumunu ve Gençlik Sempozyumu Bildirileri, Kayseri 1989, s.54.

⁶² Arslan, "Siyasi Rejimler Karşısında Gençlik", s.55-56.

⁶³ Labin, Komünist Propaganda Taktikleri, s.8.

⁶⁴ Labin, Komünist Propaganda Taktikleri, s.37.

Komünizm, genç aydınları kendi safına çekmek için kapitalizm düşmanlığı yapar, materyalist felsefeyi kullanır, gençlerin entellektüel gururunu okşamak suretiyle onları aldatır. Ailesinden köklü bir terbiye almamış olanların aldatılması daha kolay olmaktadır. Milli kültürlerinin ne olduğunu, kültürün mahiyetini bilmeyen gençler yapılan telkinler sonunda bu ideolojiyi benimseyebilirler. Bu nedenle gençler milli kültürümüzle ve milli şuurla yetiştirilmelidir.⁶⁵

Türk gençlerini kandırarak Türkiye’de komünist yönetim kurmaya çalışanlara komünizmin Türkiye dışındaki Türklere ve diğer insanlara karşı yaptığı katliamlar hatırlatılmalıdır:

1917-1918 yılları arasında Türkistan’a hububat gönderilmemesi üzerine Güney Türkistan’da pamuk ekimiyle meşgul yerli halkın iki milyondan fazlası açlıktan hayatını kaybetmiştir.⁶⁶

Aynı dönemde Ruslar yüz binlerce Türk’ü öldürmüş, iki yüz bine yakın Türkistan’lı Sibiryaya sürülmüş, üç yüz bin kadar Kazak ve Kırgız Doğu Türkistan’a kaçmış, şehirler ve köyler harap edilmiştir.⁶⁷

7 Şubat 1918’de Ruslar Hokant’a girmiş ve on binin üstünde Türk öldürmüştür.⁶⁸

1919-1922 yıllarında önceden ekime sarf olunan ark suları boşa akıtılmış, bunun sonucunda bataklıklar ortaya çıkmış, zaten aç bırakılarak hastalıklara karşı dirençsiz kalan halk arasında sıtma ve diğer hastalıklar yayılarak ölüm korkunç bir şekil almıştır.⁶⁹

1920’de Azerbaycan’da katliam yapılmıştır. 1930-1933’te Kazakistan’da iki milyon Türk öldürülmüştür. 1937’de Özbekistan’da on iki bin üç yüz on altı Türk memur öldürülmüş, 18 Mayıs 1944’te Kırım’da iki yüz bin kişi tevkif edilmiş, Kırım halkının yüzde kırk altısı öldürülmüştür.

1920’de Rusya sınırları içerisinde otuz milyondan fazla Türk’ün yaşadığını açıklarken 1959’da yirmi üç milyon Türk’ün yaşadığını açıklamıştır.⁷⁰

1934-1937’de Çinliler yüz binlerce Türkistanlıyı katletmiş, 1938 sonunda sadece bir günde altı bin kişi idam edilmiş, yüz binlerce Türkistanlı hapse atılmıştır. Doğu Türkistan’da Çinliler adına dövüşen Rus birlikleri burayı komünizmin bir üssü haline getirerek Çin’deki komünist hareketlere destek sağlamıştır.⁷¹ 1951 sonuna kadar komünistler bütün ayaklanmaları bastırmiş, binlerce Doğu Türkistanlıyı idam etmişlerdir.⁷² Buradaki sorunlar halen devam etmektedir.

⁶⁵ İrfan Öz, “Kültür Savaşı”, Komünizm Nedir Ne Değildir, (Ahmet Selçuk Emre), İstanbul 1978, s.151-152.

⁶⁶ Zeki Velidi Togan, Bugünkü Türk İli Türkistan ve Yakın Tarihi, İstanbul 1981, s.379.

⁶⁷ Nezat Kösoğlu, Türk Dünyası Tarihi ve Türk Medeniyeti Üzerine Düşünceler, İstanbul 1991, s.744-745.

⁶⁸ Kösoğlu, Türk Dünyası Tarihi ve Türk Medeniyeti Üzerine Düşünceler, s.746.

⁶⁹ Togan, Bugünkü Türk İli Türkistan ve Yakın Tarihi, s.379.

⁷⁰ Emre, Komünizm Nedir Ne Değildir, s.188-189.

⁷¹ Kösoğlu, Türk Dünyası Tarihi ve Türk Medeniyeti Üzerine Düşünceler, s.751.

⁷² Kösoğlu, Türk Dünyası Tarihi ve Türk Medeniyeti Üzerine Düşünceler, s.752.

Sonuç olarak 1917-1947 yılları arasında otuz yıl içinde komünizmi yayma uğruna yapılan katliamlar sonunda aralarında Türklerin de bulunduğu altmış üç milyon üç yüz bir bin insan öldürülmüştür.⁷³ Bu bir insanlık dramıdır.

Geleceğimizin güvencesi, cumhuriyetin ve Atatürk ilkelerinin koruyucusu olan Türk gençliği, yıkıcı ve bölücü unsurların faaliyetlerine karşı daima uyanık bulunmalı, onlara yardımcı olmamalı ve geçmişteki acı deneyimlerden ders almalıdır.⁷⁴ 12 Eylül 1980 ile 11 Eylül 1981 tarihleri arasındaki bir yıllık dönemde yakalanan sanıklar içerisinde dokuz bin yedi yüz altmış kişi ve yüzde yirmi üçlük oranla öğrenciler ilk sırayı almıştır. Sekiz bin dokuz yüz on yedi kişi ve yüzde yirmilik oranıyla boşta gezerler ikinci, altı bin dört yüz kırk dokuz kişi ve yüzde on beşlik oranıyla serbest meslek sahipleri üçüncü, altı bin elli iki kişi ve yüzde on dördümlük oranıyla işçiler dördüncü olurken bunları memur, öğretmen ve ev kadınları takip etmiştir. Bu durum da bize öğrencilerin, gençlerin ilk hedef olduğunu göstermektedir.⁷⁵ Aynı dönemde yakalanan sanıkların yaş durumları da bu düşünceyi doğrulamaktadır. Çünkü yakalanan kırk üç bin yüz kırk kişiden, yirmi dört bin yedi yüz kırk sekizi yani yüzde elli yedisi 16-25 yaş arasındaki gençlerdir.⁷⁶

Gençlerimiz tabii ki özgür düşünce sahibi kişiler olarak daha iyi geleceklere ulaşmamız için kendi görüş ve düşüncelerine göre bazı fikirleri benimseyecek, ekonomik, sosyal ve politik sorunları tartışacaktır. Ancak tartışırken karşılıklı sevgi, saygı ve hoşgöründen uzaklaşmamalıdır. Düşünceler zararlı eylemlere dönüşmemelidir. Gençlerimiz iyi niyet ve heyecanlarının karanlık güçler tarafından ülkeyi yıkacak yönere kanalize edilmesine asla izin vermemelidir. Atatürk'ün "Ey Türk gençliği birinci vazifen Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir." Sözüdeki gerçek daima hatırlanmalı, geleceğin teminatı olan gençlerimiz Atatürk ilkeleri etrafında kenetlenmeli, onun çizdiği yoldan ayrılmamalı ve devletimizin ilelebet payidar olması için çalışmalıdır.⁷⁷

Üniversitelerde anarşinin yeri olamaz. Üniversiteler ilim yuvasıdır. Buralarda görevli öğretim elemanları öğrencileri ile yakından ilgilenmeli, sorunlardan haberdar olmalı, çözüm yolları aramalı, sadece bilgi aktarımı ile yetinmemelidir. Gençler ise sorunlarını hocalarına samimiyetle aktarmalı, çözümlere birlikte ulaşılmalıdır.⁷⁸

⁷³ A. Visali Günaydın, Sosyalist ve Radikal Sol Doktrinler -Komünizm: Strateji ve Taktikleri-, Ankara 1974, s.100.

⁷⁴ Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri İle Önlenmesi, s.150.

⁷⁵ Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri İle Önlenmesi, s.231.

⁷⁶ Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri İle Önlenmesi, s.232.

⁷⁷ Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Gelişmesi, Sonuçları ve Güvenlik Kuvvetleri İle Önlenmesi, s.150.

⁷⁸ Ahmet Selçuk Emre, Komünizm Nedir Ne Değildir, İstanbul 1979, s.150.

Gençler kuvvetli, zeki, iradeli, dengeli, iş ihtirasına sahip, çalışkan, ahlaklı, inançlı, ümitli olarak Atatürk'ün gösterdiği aydınlık yolda her türlü fikir ayrılıklarını bir tarafa bırakarak, basit kaprislerden uzaklaşarak, birbirine sarılıp çelik bir kitle gibi büyük bir ruh disiplini içinde her zamankinden daha çok gayret edip ilerlemek zorundadır. Bu yapılmazsa istiklalimiz ve istikbalimiz tehlikeye girebilir.⁷⁹

Organizatör dış mihrakların Türkiye Cumhuriyeti devleti ve milletine yönelik tehditlerini, Marksist-Leninist ideolojinin hayallerini, cehalet ve sefaleti yıkmak için gençler el birliği yapmalı, Atatürk'ün “Çağdaş uygarlık seviyesi hedefine” hep beraber varılmalı, içine düşeceğimiz her karanlık durumda ışığımız Atatürk ilke ve inkılapları olmalıdır.⁸⁰

Atatürk'ün⁸¹ “Şurası unutulmamalıdır ki Türk aleminin en büyük düşmanı Komünistliktir, her görüldüğü yerde ezilmeli” sözü unutulmamalıdır.

Anarşi ve terör yıllardan beri ülkemizde bilinçli olarak ve organize bir şekilde gerçekleştirilmiş, ancak her defasında silahlı kuvvetlerimiz ve emniyet birimlerimiz bu hainlere haddini bildirmiştir. Dolayısıyla aşırı solcular teröristler yarattıkları anarşi ve terörden halkımızı kurtarmak için müdahale eden güvenlik kuvvetlerimize karşıdır. Çünkü onlar bu güçlerin karşısında yıkıcı emellerine ulaşamayacaklarını bilmektedirler. Yıllarca komünizmin tehdidi altında yaşayıp, anarşi ve teröre sahne olan ülkemizde terörle yapılan mücadeleden başarı ile çıkmıştır. Bugün Marksist-Leninist diktatörler birer birer çökmüş, komünizm iflas etmiştir. Laik ve demokratik Türkiye ise dimdik ayakta ve başarıdan başarıya koşmaktadır. Ancak geçmişteki senaryoların tekrar uygulamaya konulmayacağını kimse garanti edemez. Dolayısıyla işçimizle, çiftçimizle, memurumuzla, öğrencilerimizle kısaca halkımızın tümüyle ülkemize sahip çıkmalıyız. Bu ülke bizim. Bölücülerin, yıkıcıların, teröristlerin oyununu birlikte bozmalıyız.

⁷⁹ Güventürk, Komünizm ve Maskeler, s.45.

⁸⁰ Güventürk, Komünizm ve Maskeler, s.144-146.

⁸¹ Günaydın, Sosyalist ve Radikal Sol Doktrinler --Komünizm:Strateji ve Taktikleri-, s.222; Özgen, TKP ve Organize Gençlik Hareketleri, s.90-91.